

FILOSOFISCHE ESOTERIE

LES VII.

KOSMOS - IK.

U heeft al meermalen gehoord van de oude elementen: aarde, water, vuur en lucht. Er zijn heel veel mensen die denken: nu ja, dat is een stommitieit van mensen die niet beter wisten. Maar als we de zaak nu proberen te ontleden, dan zien we: er zit wel degelijk zin in, het heeft betekenis, want het is de uitdrukking van een evenwicht. Het evenwicht van deze aarde is vier, de relatie met de kosmos is vijf.

Nu is de mens een product van de aarde. De mens heeft dus in zich eveneens vier factoren. Dan moeten we dat natuurlijk niet op een verkeerde manier gaan bekijken zoals ze dat in de ouderwetse geneeskunde zeiden: Als je ziek bent, dan is het evenwicht tussen de elementen verstoord. Er spelen nog wel andere dingen een rol.

De natuur zelf waarin u leeft is bezielde. Er zijn natuurgeesten (wij hebben daar al eens over gesproken) die behoren tot elk van deze elementen. Of dat nu geesten zijn in de zin van bezielde wezens zoals de mens, daar kunnen we nog wel een vraagteken achter zetten. Het zijn vormen, die meestal nog van elders uit bestuurd worden en die leven in een van die oude elementen.

In uw eigen wezen zijn een aantal verschillende krachten en voertuigen aanwezig. Dat wordt al kenbaar als je kijkt naar de aura. In die aura zie je de aarde weergegeven als het omzettingsproces. De rode gloed in feite of op een Kyrlianfotografie de werkelijk blauwe rand. Daaromheen zien we dan weer een uitstraling die kennelijk een beetje anders van aardheid is. Ze heeft wat pieken, ze kan verschillende kleuren vertonen en bevat wat we kunnen noemen het water, het fluïde. Het is namelijk de hoeveelheid krachten die in uw wezen circuleert. Het is de wijze waarop ze circuleert die in dit deel van de aura tot uiting komt.

Dan hebben we daar boven het vuur. Het vuur manifesteert zich eigenlijk als een lichte verkleuring, meestal wat oranjeachtig als het in rust is. Maar is het niet in rust, dan zien we ineens dat er rode pieken heen en weer flitsen van deze laag van de aura naar de oorspronkelijke grondlaag. Het is dus de stralingsenergie van warmte-omzetting en aan de andere kant soms zelfs doordringend naar buiten in de laag die we dan de lucht kunnen noemen. Die lucht heeft dan meestal een blauwe of violette kleur. Daar buiten is dan nog een ander kleurverloop van meer geestelijke origine.

Voor ons doel is het voldoende dat we ons bezighouden met deze elementen die toch eigenlijk direct behoren bij de stoffelijke mens in de stoffelijke vorm zoals hij leeft.

Op grond van deze ontleding van de aura plus hetgeen ik heb gezegd omtrent de aarde en de oude elementen, zou ik willen zeggen: Ik ben een soort

micro-kosmos. Ik heb in mij 4 elementen. Het kosmische getal van de aarde is 5, er moet dus tenminste één waarde aan toegevoegd zijn.

Gaan we die waarde zoeken, dan is die meestal in de aura niet te vinden. Maar kijken wij naar de werking van een geopend kruinchakra, dan zien we daar heel eigenaardige flitsen die wit of wit-blauw aandoen. Ze geven aan dat er een hogere kracht is die de impulsen versterkt en omgekeerd de impulsen vanuit het ego draagt naar iets anders, naar het andere. Zo kan ik zeggen: Kosmos - Ik.

Ik ben een micro-kosmos in mijzelf. Al datgene wat bestaat in de aarde, bestaat in zekere zin ook in mij. Denkt u nu niet dat u zich ervan af kunt maken door te zeggen: Ja, maar de flora en de fauna van de aarde hebben wij niet. U heeft een darmflora en u heeft heel wat levende wezentjes in u die soms symbiosieten, soms parasieten zijn. Ook dat heeft u, zelfs zuiver lichamelijk. Maar als die overeenkomst er is, dan moet ze ook zinvol zijn.

Dan komen we nu tot het eigenlijke betoog.

Ik stel: Elke mens heeft zoveel elementen van de wereld waarin hij leeft in zich dat hij zijn relaties met de wereld bepaald ziet door het evenwicht der elementen dat in hem bestaat.

Dat klinkt erg gewichtig, maar dat is het niet. Op het ogenblik, dat in u een verschuiving van de innerlijke evenwichten plaatsvindt, heeft uw aura vertekeningen; ze heeft donkere plekken enz. Dan zult u zeggen: Ik ben ziek, of: ik ben niet meer zo normaal als ik was. Dat betekent, dat er buiten u 'n soortgelijke verhouding bestaat.

Die verhouding wordt niet alleen bepaald door zuiver stoffelijke zaken, maar wel degelijk ook door z.g. stuwende of bezielende krachten die in de oude elementen aanwezig zijn. Dat zijn nu toevallig wezens die heel dicht staan bij de astrale en de levenskrachtsfeer. Dan zal er op astraal- en op levenskrachtgebied een bepaalde relatieverandering plaatsvinden. Ik kan dus door hetgeen ik zelf ben die relatie met de bezielde krachten in de natuur veranderen. Omgekeerd, de krachten in de natuur die rond mij in sterke mate aanwezig zijn, zullen mij beïnvloeden op het ogenblik dat in mij geen perfect evenwicht is tussen de elementen.

Nu moet u niet vergeten, dat we eigenlijk werken met esoterische filosofie; d.w.z. dat wij proberen om de innerlijke kern van de mensen een beetje te belichten en de effecten ervan te benaderen. Ik heb dit beeld bewust geschapen om duidelijk te maken dat de microkosmos-mens in feite een soort replica is van de wereld waarin hij denkt te leven. Wat ik in de wereld zie, zal gereleerd zijn met wat in mij bestaat. Alles wat in mij bestaat, zal een invloed zijn in de wereld buiten mij. Nu wordt het pas interessant.

De hele wereld ondergaat op dit moment grote spanningen. Wij kunnen dat constateren aan de hand van enkele vulkaanuitbarstingen die reeds een feit zijn. Er komen nog wel een paar. Verder kunnen we dat constateren aan een heel vreemde stemming onder de mensen die loopt van lusteloosheid tot hopeloosheid. Er is een verstoring gaande op aarde.

De elementale krachten die op deze aarde actief zijn, zoeken naar een nieuw evenwicht. Dat is ook heel begrijpelijk. De normale gang van zaken is door de mens in zoverre onderbroken dat het oude evenwicht niet meer houdbaar is.

Zo goed als de mens zijn contacten heeft met hogere werelden, met geestelijke werelden zo heeft ook de aarde haar eigen relaties met de kosmos. Die relaties worden dan bepaald vanuit de zon, zeker. Maar wanneer daar invloeden ontstaan die afwijken van de norm, dan zal dit eveneens van invloed moeten zijn op de vitaliteit en de verhouding van de elementen op aarde.

Nu spreken wij over Aquarius, de tijd die op komst is, die als invloed actief is en die waarschijnlijk pas over een ruim honderd jaar zich enig-

zins begint te manifesteren als een werkelijkheid voor de mensen. Die invloed is dan werkzaam. Ze verstoort een bestaand evenwicht. De mens is een replica van de wereld waarin het evenwicht wordt verstoord. Dan zal hij ook zelf een evenwichtsverstoring ondergaan. Het normaal evenwichtige in de mensen is op het ogenblik ver te zoeken. IK bedoel niet specifiek u daarmee, maar de mensheid.

Nu kunnen we kijken naar de uitdagingen ervan, wat blijkt dan? Wij hebben te maken met enorm veel onbeheersbaarheid; er is heel wat vuurwerk. We zouden kunnen zeggen: Er zijn op het ogenblik heel wat lelijke salamanders bij op aarde. Wij hebben ook veel mensen, die eigenlijk geen eigen vorm meer kennen, die als het ware worden beheerst door een water-element, amorf worden, die zich voortdurend maar aanpassen en aanpassen. Er zijn maar heel weinig mensen in deze dagen die stabiel zijn, die 'aarde' zijn. De aarde is kennelijk een element die nu onder druk staat van de drie andere elementen. Daaruit kunnen we conclusies trekken.

Ik stel: In de mensheid is in deze tijd een zodanige onevenwichtigheid tot stand gekomen, dat men in een voortdurend zoeken naar een nieuw evenwicht vaak vergeet wat de basis is. De basis van het evenwicht is het samengaan van de elementen, niet de overheersing van één daarvan.

De meeste mensen vergeten verder dat, als er een onevenwichtigheid ontstaat de kosmos corrigerend kan optreden; dat als een evenwicht niet meer houdbaar is kosmische invloeden een vernieuwing decreteren die niet is tegen te houden.

Wij hebben geen behoefte aan een stabilisatie van het oude; dat is eenvoudig niet doenlijk. En alles wat we daar te dien aanzien proberen te presteren in of vanuit onszelf, zal altijd op mislukkingen uitlopen of tot totaal andere gevolgen en resultaten leiden dan werd verwacht.

Het is dan ook niet de tijd, meen ik, om maar naar buiten toe te streven en onszelf waar te maken in de wereld. Het is belangrijk, dat we waar zijn in onszelf. Maar de waarheid in onszelf betekent ook de erkenning van de onevenwichtigheid die er in ons bestaat. Op het ogenblik, dat een onevenwichtigheid door ons wordt erkend, zal niet alleen de kosmische kracht dat evenwicht enigszins herstellen, maar zullen wij bewust het proces van evenwicht zoeken, ervaren en daardoor bewust het evenwicht kunnen vinden. Dat kan heel erg belangrijk zijn.

Dan weten we verder dat de mens met al zijn techniek en al zijn kennis, waar hijzelf zo hemelhoog tegenop kijkt, nog niet eens in staat is om een storm te beheersen; dat hij de kracht van de golven geen beperking kan opleggen; dat hij tegen de regenwolken niet kan zeggen dat ze hun water even moeten ophouden totdat de Rijn weer een normale stand heeft bereikt. Nu zal niemand dat natuurlijk tegen u zeggen. Maar u zit toch wel in eenzelfde situatie.

U heeft zo goed als de mens op aarde vanuit uw bewustzijn te maken met onbeheersbare elementen in het samenstel van uw wezen. Het blijkt, dat je die elementen dus niet kunt dirigeren. Je kunt ze ook niet bestrijden, maar je kunt wel iets anders doen: Je kunt die elementen doen samenwerken. Als er veel regen komt en er is veel zon, dan wordt de aarde vruchtbaar en het is toch lekker droog. Op die manier moet je ook je eigen leven een beetje benaderen.

Ik kan wel proberen om op duizend-en-één manier een nieuw bewustzijn te verwerven, ik kan proberen om tegen alles wat ik ben of wat ik denk te zijn in te gaan, maar ik krijg geen resultaat. Het hele proces van leven, zoals het op aarde tot nu toe bestaat, is niet het product van een bewust en overlegd reageren zonder meer. Het is een voortdurend spontaan, natuurlijk samenspel van deze vier oude elementen en de kosmische kracht die daarop inwerkt.

Waarom zouden wij dan voor onszelf andere eisen moeten stellen? Het gaat er niet om dat wij bepaalde dingen zo mooi bereiken. Het gaat er

doodgewoon om dat wij reëel onszelf zijnde een evenwicht vinden waarin een kosmische kracht zich kan manifesteren.

Nu hebben de mensen heel wat systemen bedacht waarmee ze die krachten op de een of andere manier toch schijnbaar kunnen kanaliseren. En of je nu begint met yoga, je wilt bezighouden met mystieke alchemie of met alle andere denksystemen die er ooit ontworpen zijn, je stuit altijd op één bezwaar: ergens gaat het niet.

Alles wat er in die systemen staat is op zichzelf juist en waar. Als daarin wordt gezegd: op deze manier kun je uittreden, dan is dat waar. Alleen, het is niet waar voor iedereen, want het gaat uit van een basistoestand, een basisevenwicht dat niet bij iedereen bestaat. Dan moeten wij dus zeggen: Bij alle geestelijke pogingen, bij het streven naar gebruik van geestelijke krachten en wat dies meer zij, moeten wij uitgaan niet van de leerstellingen zonder meer, maar van onze eigen toestand voor zover wij die kunnen beoordelen.

Wanneer u mismoedigd bent en probeert weg te vluchten in geestelijke kracht of geestelijke bereiking, denkt u dan werkelijk dat het lukt? Kun je uit chaos ordening scheppen zonder dat je de chaos zelf daarbij teniet doet? Daar ligt nu het grote probleem.

Nu hebben alle elementen krachten. U herinnert zich misschien dat ik wel eens heb gezegd: Luchtgeesten zijn vaak de stofzuigers die geestelijk kwaad en soms ook ander kwaad eenvoudig in zich opnemen en vernietigen, ook bepaalde onevenwichtigheden doen verdwijnen. Zoals ik u ook eraan heb herinnerd dat vuur ook louterend kan zijn. Denk nu eens even na.

Als die krachten in ons bestaan, dan worden ze nooit alleen bepaald door het evenwicht dat we zijn, want er is altijd een kosmische waarde bij. Die kosmische waarde kan slechts in mijzelf reëel beseft en verwerkt worden en eventueel beantwoord worden, indien er in mij een evenwicht bestaat.

Ik moet dus zoeken naar een evenwicht. Dit evenwicht hoeft niet ideaal te zijn. Maar als je lichaam zoek is, dan kun je dit niet zonder meer door de geest compenseren, maar alleen middels een vorm van aanvaarding. Innerlijk misschien nog een genezende werking erbij waardoor alles weer een beetje gaat samenklinken; het moet een eenheid worden. Pas als ik een eenheid ben, kan ik zuiver reageren op kosmische krachten.

Dan is het natuurlijk aardig om te praten over kosmische krachten. Maar wat betekenen ze in de mens?

In de mens vallen ze uiteen in verschillende soorten. Je zoudt kunnen zeggen dat het samenspel van de vier elementen zelfs in die krachten voor een deel wordt gespiegeld. Zo heb je de actieve krachten. Dat kan telekinese zijn, maar ook paranormale genezing of iets dergelijks. Je hebt de waarnemende krachten: helderziendheid, helderhorendheid. Je hebt de emotionele krachten die empathie scheppen maar gelijktijdig suggestieve projectie mogelijk maken. We hebben tenslotte de innerlijke verlichting waardoor kosmische krachten in ons beseft ook kunnen worden waargemaakt, maar voor anderen alleen vluchtig zijn, voorbijgaand, niet als een vaste waarde.

Deze dingen gebruiken is natuurlijk heel aardig. Maar wij kunnen ze pas gebruiken, als we net zoals de aarde een relatie hebben met de kosmos.

Nu is het een beetje vroom te zeggen: Zoals de zon is voor de aarde, zo is God voor ons. Want dan zit je heel snel in allerlei geloofsdefinities en ook nog in een aantal enige en onveranderlijke waarheden die als zodanig zichzelf voortdurend teniet doen. Dat is ook niet de bedoeling. Vergelijkend kunnen we dit echter wel zeggen: Zoals de zon nodig is voor de aarde, zo is een bepaalde geestelijke oerkracht voor ons noodzakelijk om juist te functioneren en om in ons wezen en werken, in ons leven a.h.w. vruchtbaar te zijn. Dat wil zeggen: mede scheppend werkzaam te zijn.

Dan is de uitdrukking 'Kosmos - Ik' helemaal niet zo gek al is het een onbegrijpelijke titel en dat zal het voor velen blijven. Want ik ben de kosmos niet. Maar ik ben pas volledig mijzelf, als ik tot eenheid kom met de kosmos.

De aarde kan niet zichzelf zijn zonder zonlicht. Alle processen die zich op aarde afspelen zouden eenvoudig ophouden te bestaan en daarmee zou de levensuiting, de werkelijke manifestatie van de aarde teniet zijn gedaan. Dat is voor ons toch ook precies hetzelfde.

Nu kunnen wij ons God of die kosmische kracht in heel veel verschillende gedaanten voorstellen. De een zoekt die misschien in Marx en Engels. De ander zoekt die in een borrel. Een derde zoekt ze in de kerk op het altaar of in de woorden van de dominee. Dat geeft allemaal niet. Waar het om gaat is, dat er een inwerking in ons is en dat wij daarop antwoorden. Ons antwoord kan alleen goed zijn, als wij in ons een voldoende evenwicht weten te bewaren en gelijktijdig op grond van dat evenwicht in onszelf scheppend bezig zijn.

De meeste mensen denken: elementen, dat is leuk. Maar er is geen plantje op de wereld, er is niet het kleinste diertje op de wereld, er is geen stuk steen op deze wereld, er is geen atmosferisch verschijnsel op deze wereld dat niet wordt voortgebracht door de wisselwerking van al die elementen. Met andere woorden: de vorm die we zien wordt bepaald door de structuur. Die structuur nemen we dan aan als zijnde tenminste vierdelig.

U kunt in uw leven enorm veel scheppen. Maar het scheppen is een proces dat innerlijk eerst tot stand moet komen voordat het kosmische betekenis kan krijgen. Datgene wat echter kosmisch betekenis heeft, bereikt niet alleen onszelf, maar alle krachten waarin een evenwicht bestaat van de oorspronkelijke elementen waaruit de scheppende gedachte is voortgekomen.

Dan zitten we heel dicht bij de grens van de beheersing van de materie, de omvorming van de materie. Het is zoiets als de goudmaker die uit lood goud maakt. Het klinkt krankzinnig maar het is mogelijk. Het enige dat heel belangrijk daarbij is: de kracht waarmee het goud tot stand komt is niet alleen de verhitting (het smeltproces) en het is ook niet gelegen in de spreuken die je erbij gebruikt en de geheimzinnige poeders. Het is een deel van je eigen innerlijke kracht waarmee je in die gehele structuur van die toch al door de verhitting in de structuur losser geworden moleculen of atomen ingrijpt.

Wij zouden misschien ook goud kunnen maken. Niet dat het belangrijk is. Als u goud maakt, dan wordt het voor zijn volle waarde belast en moet u toch nog 18 % luxe-tax betalen, dus zou ik het u niet aanraden.

Wij kunnen dergelijke dingen doen. Onze meesterschap over de schepping berust niet op het feit dat wij mens zijn, maar op het feit dat wij het evenbeeld zijn van de natuur waarin wij leven en een bewust stuurproces t.a.v. alles in de natuur bezitten in de vorm van een geestelijke maar tevens bewust gerealiseerde en eventueel te wijzigen aantal impulsen.

Meesterschap van de mens over de kosmos is een denkbeeld dat nooit kan worden waargemaakt. Zelfs als de mens zou leren reizen met snelheden groter dan die van het licht, zou hij waarschijnlijk nog niet eens van de ehe grens van zijn Melkwegstelsel naar de andere kunnen komen. Hij zou niet in staat zijn om de krachten te weerstaan van de grote zonnen in het centrum van het Melkwegstelsel. In zijn eigen beperking kan hij echter wel scheppend zijn.

Ik ben deel van een kosmos die ik niet beheers, maar gelijktijdig ben ik in de uiting der gehele kosmos t.a.v. de wereld die ik als de mijne erken. Daar ik bewustzijn bezit in een mate en ook in een tijdsequentie, die elders niet op aarde, ook niet in het bewustzijn van de aarde zelf aanwezig is, kan ik t.a.v. het door mij besepte werken als de kosmos, mits ik

in mij eerst de evenwichtigheid heb gevonden waardoor alle werkingen in mij samenvloeien.

Er is een oude, wat mystieke vergelijking waarin wordt gezegd: "Wanneer de lotus zich openvouwt (daar bedoelen ze een chakra mee) dan kan, als steeds de tegenover liggende bladen elkaar aanvullen, het geheel harmonisch zijn. Maar is de lotus geheel geopend en harmonisch, dan is zij meester van alles wat zij in haar bladen bevat." Een wijsheid, die verkondigd is ongeveer 500 na Chr., dat is een tijd geleden.

Deze wijsheid nu maakt precies duidelijk wat ik u wil zeggen. Niet machteloos is de mens, niet hulpeloos is de mens, maar de mens kan alleen komen tot de werkelijke beheersing van de wereld waarin hij leeft, als hij eerst in zich een evenwicht heeft gevonden en aangevaard en als zodanig tot een bewust besef van zichzelf en een beheersing van de in hem bestaande krachten kan komen. Kosmos - Ik. Ja, absoluut.

Elke mens is een microkosmos. In hem leven de beelden van vele werelden en sferen van andere dan stoffelijke structuur. In hem bestaan impulsen die gaan tot in het hoogste licht. Hij is kosmos, maar zijn bewustzijn is, zeker wanneer hij op aarde is, beperkt tot een wereld van vormen, van krachten die elkaar in evenwicht houden en die door voortdurend wisselende evenwichtsposities het totale werken tot stand brengen dat de mens nog kent als leven.

Dit leven kunnen wij leren beheersen, als we eerst in ons het evenwicht vinden. Wij kunnen de wereld om ons heen leren kennen en beheersen, maar alleen op grond van een in ons bestaand evenwicht en een vergelijking met de evenwichten die buiten ons voorkomen aan de hand van dit innerlijk evenwicht. Dan pas kunnen we beïnvloeden zonder te vernielen.

De mensheid van deze dagen heeft haar evenwicht verloren en is toch steeds bezig om aan haar wereld veranderingen aan te brengen, maar ze beseft niet wat ze doet. Zij beseft niet dat ze soms elementen van vuur of water wakker roept, dat ze soms de krachten van de lucht aanroept en op andere ogenblikken die verdrijft. De mens begrijpt niet dat hij de samenstelling van zijn wereld zodanig beïnvloedt dat ze niet meer kan beantwoorden aan hetgeen er in de mens als evenwicht mogelijk is. Dan moet die mens in zich een evenwicht vinden en pas dan kan hij buiten zich bewust iets tot stand brengen.

Misschien vindt u dat ik teveel herhaal, maar ik vind het zo belangrijk, als je je realiseert dat een mens theoretisch oneindig zou kunnen leven zolang het evenwicht van de wereld bestaat waarop zijn innerlijke structuur is gebaseerd. Als je beseft dat die mens de materie om hem heen zou kunnen aanpassen aan zijn werkelijke noden en behoeften, alleen door de erkenning in zichzelf van de noodzaak en van het bestaande evenwicht waarop de noodzaak is gebaseerd om dit dan buiten zich over te dragen aan de evenwichtigheden van de wereld waarin hij woont. Een mens kan het onmogelijke waarmaken.

Het klinkt altijd zo mooi en wonderbaarlijk: Iemand heeft de doden opgewekt. Hij heeft de zieken genezen. Hij heeft brood gemaakt uit stenen. Hij heeft goud gemaakt uit stof. Geloof mij, die dingen zijn mogelijk, maar ze zijn niet erg waarschijnlijk. Ze zijn niet waarschijnlijk, omdat het bereik van die dingen een innerlijke kennis omtrent wezen en evenwicht vergt die maar door heel weinig mensen worden bereikt. Maar je kunt proberen het te benaderen.

Als wij onze innerlijk wereld niet alleen maar bezien als een geheel, hoe complex dan ook, maar beseffen dat in ons verschillende werkingen en waarden voortdurend naar evenwicht zoeken, dan kunnen wij misschien verder komen. Want bewustwording, mijne vrienden, is niet alleen gebaseerd

op thesen en vergelijkingen. Ze is de ervaring van je eigen wezen en dan het weerkaatsen van die ervaring in je wereld.

Pas als de kosmos voor jou werkelijk de uiting wordt van datgene wat je in jezelf beleeft en erkent, kun je niet alleen zeggen: Kosmos - Ik, maar dan maak je het waar. Dan is het Ik het antwoord aan de Kosmos uit de ontwikkeling van de Kosmos zelf geboren. Dan is de Kosmos de voortdurende bevestiging van alles wat in de mens leeft, alle evenwichtigheid die in hem bestaat en alle samensmelting van alle schijnbaar gescheiden werelden waaruit zijn werkelijk Ego is opgebouwd.

- x Heeft men bij de elementen die in het begin zijn genoemd in de loop der tijden ook niet de ether gevoegd?
- Dat heb ik in mijn inleiding genoemd. Voor mij is de ether, als u zich dat misschien te binnen kunt brengen, de flits die uitgaat van het hoogste chakra. Het is de relatie tussen de gehele kosmos en het kleinste deel ervan dat mens is. De 4 elementen zijn de opbouw. Het 5e element werd beschouwd door de Grieken als het werkelijk scheppende, aldoordringende en alomringende: de ether. De ether als zodanig was dus de weergave van een hoger principe dat echter alleen door de instandhouding van de 4 lagere principes tot uiting kwam. Ik geloof niet, dat ik in mijn betoog deze stelling ook maar enigszins heb aangepast of bestreden.

Mijn dank voor het bijna gebiologeerde gehoor bij sommigen. Ik hoop, dat het ook feitelijk doordringt en dat u erin zult slagen uw eigen onevenwichtigheid zodanig te beseffen dat u een hernieuwd evenwicht in u scheidt. Dan pas kunt u spreken met de kosmos.

- 2 -

MODERNE HEKSEN.

Het zal u bekend zijn dat in de laatste tijd weer heel veel oude bewegingen zijn opgebloeid die eigenlijk een beetje wonderlijk aandoen. Wij kennen onder meer de heksengroep Wicca. Maar er zijn meer van die vormen van naturisme, natuurverering e.d. Het is of de mensen in de moderne tijd proberen terug te gaan naar dat oude, albezielende heelal waarin eens de Druïden en de oude tovermeesters hebben geleefd.

De moderne heks leeft over het algemeen in een stad. Zij heeft een flatje, ze heeft een baan. Ze heeft natuurlijk ook de nodige instrumenten voor haar vak. Er zijn winkeltjes waarin je al die zaken kunt kopen, vanaf de kristallen bol tot zelfs het voorbereide maar nog niet volledig gewijde heksenzwaard of heksendolk en alle andere zaken die je maar zoudt wensen.

De moderne heks houdt zich bezig met allerlei praktijken zoals kristalkijken, chiromantie en al wat er verder bij hoort. En zo nu en dan ongetwijfeld ook met een kleine bezwering. Daarnaast komt ze regelmatig samen met

haar coven (haar eigen kleine groep) en gezamenlijk volbrengt men enige rituelen die dan worden afgewisseld met een grotere plechtigheid, meestal in de vrije natuur, waar dan een soort Zwarte Mis wordt opgedragen of een andere religieuze plechtigheid van langere duur wordt voltrokken.

Als we proberen de essentie ervan te zien, dan zijn het voor een groot gedeelte fertiliteitsrituelen. Het is de oude benadering van de vruchtbaarheid van de aarde. Het is een benaderen ook van de voortdurende wisselwerking tussen alles wat leeft. Het werken met de verschillende kruiden is een poging om de krachten en de sappen van de natuur in een nieuwe samenstelling werkzaam te maken.

Het aanroepen van allerlei demonen en engelen is niets anders dan een poging om al datgene wat het leven op aarde mede bestemt in een bepaald keurslijf te persen en zo te brengen tot de vervulling van de wens die men heeft geuit.

Wie zich oppervlakkig met zoiets bezighoudt, zal een beetje schouderophalend zeggen: Er is een hele hoop toneel en gewichtig doenerij bij. Datzelfde heb je bij The Ancient Order of Druids waarin de oude Druiden schijnen te herleven en in elk jaargetijde zelfs specifieke rituelen op oude heilige plaatsen worden voltrokken.

Waarom zouden de mensen juist in deze tijd willen teruggrijpen naar deze wat primitieve benadering? Ik denk, dat heel veel mensen moe zijn geworden van de materialistische techniek, de verheerlijking van de electronica en de voortdurend verder teruggedrongen natuur, die langzaam maar zeker dreigt te veranderen in een woestijn van asfalt en beton.

Ergens in de mens zit een verwantschap met het leven, met de wereld. Die relatie kun je uitdrukken door alles een zekere bezieling toe te kennen. Of dit werkelijk zo is of niet, doet er eigenlijk weinig aan toe. Voor jou leeft de boom; ze heeft een ziel. Voor jou leeft de plant. Zelfs de maan leeft. En als je de maan in het bijzonder vereert, dan word je misschien weer deel van de Orde van Isis. Een groep die zich speciaal bezighoudt met maanverering, maar daarnaast ook met de specifieke effecten die het maanlicht heeft op het leven, op de wereld en de mens zelf.

Men zoekt terug te gaan naar dat oude, omdat men aanvoelt dat de modernere ritmiek van leven niet aanvaardbaar is. Overal zoeken de mensen verdoving. Als u naar de een of andere discotheek gaat, dan ziet u hoe een voortdurende fascinerende lichteffecten, een overdonderende geluidsgolf die het gehoor, ja, het gehele lichaam beheerst in de plaats moet treden van denken, van overweging. Het is alsof je je wilt losspreken van de moderne maatschappij.

De moderne heksen hebben daarvoor hun eigen weg gevonden aan de hand van oude tradities en ook van methoden waarmee je aardige resultaten kunt behalen. Een belangrijk iets hierbij is gedachtenkracht.

Nu kun je de gedachtenkracht versterken door bepaalde rituelen. Je kunt je concentratie door bepaalde methoden van werken aanmerkelijk opvoeren, maar de feiten blijven bestaan.

Gedachten kunnen onder omstandigheden een zekere invloed uitoefenen. Die invloed blijft zeker niet alleen beperkt tot mensen. Je kunt met gedachtenkracht een plant beter laten groeien of de plant doen verdorren. Dan kun je zeggen: Dat is ongelooflijk. De praktijk heeft uitgezonden dat je dat kunt doen.

Als ik u mag herinneren aan de proeven die men heeft genomen met stralende elementen, met magneten t.a.v. rijst en graan, tarwe. In al die gevallen bleek, dat een bepaalde straling zeer groei-bevorderend was, dat de vruchtopbrengst van het gewas op een bepaalde afstand van het stralend element aanmerkelijk groter was. Binnen de kring bleek dat de groei niet goed was. Wat overbleef waren lege halmen; het was bijna een verdord gewas. Wat buiten die specifieke kring stond was weer normale vruchtbaarheid. Daar kreeg men de opbrengst en de vorm van groei die

men kon verwachten. Die straling maakte juist de halmen in dat bepaalde gebied waar net die straling doordrong groter en deed ze ook meer vrucht-dragen. Dat schijnt met hekserij niets te maken te hebben. Maar denkt u nu eens even na.

Als we hier te maken hebben met stralende elementen (men heeft er bepaalde radio-actieve elementen en sterke magneten voor gebruikt), dan hebben we te doen met stoffelijke zaken. Dingen die we kunnen begrijpen, die we kunnen uitleggen.

Als blijkt, dat bepaalde gewassen ook op muziek reageren, dan wordt het al een beetje moeilijker, maar we kunnen het nog verklaren door geluidsgolven. Maar als mensen alleen maar mediteren en de planten groeien beter, dan staan we voor iets waar de moderne techniek niet bij kan. Dat moet wel iets eigenaardigs zijn. Duizenden uitleggingen en geen enkel bewijs.

De moderne heksen hebben dat bewijs niet nodig. Zij voelen het effect aan; het effect in henzelf. De resultaten die zij buiten zich tot stand kunnen brengen zijn voor hen het bewijs dat hun stellingen juist zijn. Of die stellingen nu werkelijk zo juist zijn, daar kun je over praten, dat is nu niet zo belangrijk. De resultaten kunnen bereikt worden, omdat een verklaring wordt aanvaard. Is die heksendienst dan werkelijk zo gek?

Er zijn heel veel mensen die bezig zijn in grote laboratoria. Die proef na proef nemen en die allerlei producten vervaardigen. Die producten doen inderdaad wat ze beloofd hebben. Het is alleen jammer: ze zijn wel goed als een middel tegen b.v. hooikoorts, maar je houdt er geen nieren van over of zoiets. Dat komt, omdat deze producten, hoe goed ze verder ook zijn en hoe kunstig ze ook ontworpen zijn, niet beantwoorden aan een natuurlijk evenwicht.

De heks heeft nu juist dit natuurlijk evenwicht gevonden als de basis van haar werk en haar bestaan. Daarom zal ze geen middel kunnen gebruiken dat strijdig met zijn doel een tweede effect heeft.

De heks, die allerlei geesten en krachten aanroept en oproept, zal daardoor heus niet de door haar benoemde demonen of engelen tevoorschijn toveren. Maar wat ze wel doet, is zichzelf afstemmen op bepaalde niveaus van kracht, bepaalde invloeden, bepaalde stralingen en zo voor zichzelf een effect bereiken. Per slot van rekening, is het nu zo belangrijk als je valt of je nu wordt opgeraapt door Pietje of door Jantje? Die namen doen er toch niet toe. Het gaat om het feit, dat je wordt geholpen.

De moderne heks heeft ontdekt dat je psychologisch maar ook lichamelijk en vaak zelfs in de stoffelijke relaties aanmerkelijk geholpen kunt worden door al deze natuurlijk aspecten. En wat meer is, deze aspecten vertonen geen bijzondere nevenwerkingen; ze zijn bijna lijnrecht.

Degenen die zich willen bezighouden met natuurmagie e.d. hebben natuurlijk een achtergrond nodig. Die achtergrond bestaat voor een groot gedeelte uit veronderstellingen die niet bewijsbaar zijn. De benoeming van krachten, de manier waarop je een geest oproept, het contract dat je eventueel met de duivel sluit, dat zijn allemaal maar bijkomstigheden. Per slot van rekening, de moderne duivels werken ook met een computer; daarvoor hoef je geen handtekening te zetten. Als je eenmaal in de computer zit, dan word je verder wel verwerkt.

Wat je doet, is doodgewoon een kracht voor jezelf waarmaken en die kracht dan laten werken. Het is typerend dat - zelfs in de laatste wereldoorlog - bepaalde stukken van hekserij een grote rol hebben gespeeld. Zo is het bekend, dat in The Battle of Britain op een gegeven ogenblik door de omstandigheid van snel veranderderend weertype het voor de wel heel sterk getroffen RAF toch mogelijk was om verscheidene grote aanvallen af te slaan en daardoor de vijand zoveel grote verliezen toe te brengen dat de verdere luchtaanvallen aanmerkelijk zwakker werden en daardoor weer beter beheersbaar. De Duitsers hebben er ook mee gewerkt. Zeker, dat was

een ander soort magie.

Er was een magisch centrum in Engeland waarin ook hoge heren zaten. Zij hebben op een gegeven ogenblik toen het tot een laatste verweer kwam een grote bezwering uitgesproken. Het resultaat was, dat geen luchtverkenning voor de tegenstander mogelijk was gedurende een week. Wat geresulteerd heeft in die beruchte aanval rond Bastonje en het nog even beruchte antwoord van de generaal daar ter plaatse die de Duitsers kennelijk voor open hield, omdat hij ze nuts toewierp. Hier was magie in staat om het weer te beïnvloeden.

Ten laatste blijkt, dat magie is gebruikt om bepaalde geneesmiddelen te versterken. Er is in de tijd van ongeveer 1942 - 1943 een aantal z.g. natuurproducten gebruikt voor de behandeling van mensen met brandwonden; er waren toen nogal wat, vooral in Londen. Dit sapje was volgens de doktoren onschadelijk en zou in ieder geval wat pijn kunnen wegnemen, al was het maar door suggestie.

Het typerende is wel, dat de gevallen die daarmee werden behandeld ongeveer tienmaal zo snel genazen en dat er veel minder verharde littekenvorming ontstond dan in andere gevallen. De bron ervan waren enkele heksen.

Deze heksen werkten, naar zij zeiden, met bepaalde natuurgeesten. John the Watt (?) was er een van. Het kleine volk, zoals zij het uitdrukten. Nu heeft het 'kleine volk' natuurlijk niet de planten geplukt, het heeft niet de essences gemaakt en het heeft ook niet de verdunningen aangebracht waardoor het geneesmiddel bijna homeopatisch werd. Maar het geneesmiddel werkte wel. Toch was er menselijk beschouwd geen reden dat het zou werken. Het waren in eerste instantie The White Witches of Man en later The White Witches of Scotland. Zij hebben samengewerkt bij het verzamelen van de kruiden en de samenstelling van de extracten. Ik weet, het is niet algemeen gepubliceerd, maar bekend is het wel.

Als je dit bekijkt, dan wordt duidelijk dat deze vreemde 'terug naar de natuur' beweging, want zo moet je het heksendom maar bekijken, niet zonder meer zinloos is. Het is een terugkeer tot oude relaties en oude verhoudingen. Maar de mens zelf is anders geworden.

Een moderne heks kan niet opgaan in allerlei geloofsbelevingen, zoals een heks dat deed in 800 of in 1500. Er is een psychische verandering, maar met deze psychische verandering blijkt het mogelijk om toch de oude methoden te gebruiken en zo te komen tot resultaten die echter weer zijn aangepast aan deze tijd. Dat is interessant.

De moderne heks is heus niet iemand die goedgegelovig is. Iemand, die werkelijk fanatiek is, komt meestal niet bij de heksen terecht. Die komt bij Jehova's Getuigen of bij een dergelijke secte. De heksen houden van leven en laten leven. Mensen, die misschien zelfs een beetje vooruitlopen op de veranderingen die de mensheid moet ondergaan door voor zichzelf de grenzen anders te leggen.

Het zijn ook mensen, die in het besef van hun verbonden zijn met de aarde en de krachten die in de aarde leven, een voortdurende verandering tot stand trachten te brengen die voor hen zelf en meestal ook voor anderen gunstig is.

O, ik weet het wel, er zijn Black Covens, zware heksen, maar er zijn veel meer witte heksen. Die witte heksen zijn geen eigenaardige figuren of licht geschifte persoonlijkheden. Het zijn gewoon mensen die innerlijk vooruit tasten naar iets nieuws.

Het is mij opgevallen, dat daar waar dergelijke heksengroepen bestaan op het ogenblik vooral onder de jeugd een bijzondere belangstelling daarvoor gaande is. Zij denken waarschijnlijk dat ze worden aangetrokken door het exclusieve. Het aantal jongetjes, die je kunt zien rondlopen met een leren jekker waar een omgekeerd kruis achterop staat eventueel met de aangepaste driehoek erbij, die zijn niet meer te tellen. Deze jeugd weet, dat de wereld van de ouderen niet meerklopt. De wereld van 'trouw aan volk en vaderland' is een beet-

je voorbij. De wereld van het geloof in de autoriteiten is allang het hoekje omgegaan. Toch heb je als mens een verwantschap nodig, je hebt een nieuw begrip nodig en je wilt erbij horen, ook bij je wereld.

Dan blijkt dit heksendom praktische resultaten mogelijk te maken. Dan blijkt dat in allerlei ritën, die bovendien voor het ik vaak bevredigend zijn, nieuwe krachten maar ook een nieuw besef kan worden gevonden, dat er een nieuwe mogelijkheid bestaat tot saamhorigheid. Een saamhorigheid die ook kan bestaan tussen mensen die elkaar nooit hebben ontmoet, maar die op een vreemde manier in een geestelijke resonantie zijn gekomen en zo samen kunnen gaan.

Ik ben er niet voor dat er allerlei secten ontstaan. Er zijn bepaalde covens en heksengroeperingen (wicca's) die volgens mij veel te veel de richting uitgaan van een strikte kerk, die geloofsbepalingen hebben en verder absolute dogma's. Deze vind ik minder goed aangepast aan uw tijd en uw wereld. Maar er zijn zeer veel heksenkringen, kleine en grote, die uitgaan van een vrijheid van zijn. Een vrijheid waarmee je wel degelijk je wereld wilt helpen, waarmee je de mensen wilt bijstaan, maar aan de andere kant zelf de verantwoordelijkheid neemt en niet meer anderen volgt. Een wereld waarin geestelijke krachten niet meer worden gezocht in het kerkelijk gezag maar worden beleefd in jezelf.

O, het is een twijfelachtig wereldje. Het is een wereldje waarin je drugverslaafden kunt vinden, LSD gebruikers. Het is een vreemde wereld, zeker voor degehen die de gevestigde orde kennen. Maar het is een wereld die toch veel belovend is. Want de heksen, die teruggaan naar de evenwichten die bij de natuur horen, de heksen die weer teruggaan naar de persoonlijke aansprakelijkheid, naar het zelfwerkzaam zijn, geestelijk en anderszins, die zich niet binden aan geplogenheden, die zich niet helemaal willen vastketenen aan een bepaalde carrière, maar die wel voortdurend bewuster en intenser bezig willen zijn met wat er werkelijk onder de oppervlakte aan de gang is, dat zijn voor mij mensen die de moeite waard zijn.

Toen ik hoorde wat het eerste onderwerp zou zijn, heb ik gezocht naar een aanvullend tweede onderwerp. Ik meen, dat ik het hierin heb gevonden.

Heus, ik wil u helemaal niet aanraden om nu in de een of andere heksengroep te gaan; dat is helemaal niet zo belangrijk. Belangrijk is, dat u begrijpt dat er een nieuwe mentaliteit is. Dat die mentaliteit teruggrijpt naar de aarde, naar oude evenwichten, oude erkenningen en gelijktijdig toch zichzelf blijft en in feite vooruitloopt op dat wat er uiterlijk bestaat.

Een waar geloof kan alleen daar aanwezig zijn waar een ware beleving denkbaar is. Een geloof, dat niet beleefd kan worden, blijft lippendienst, blijft een zelfbedrog. Mensen, die in het murmelen van formules en het voortdurend maar weer uitleggen van steeds dezelfde teksten voor zich een hemelrijk opbouwen, die bouwen zich een fata morgana op dat al vergaat voordat ze sterven. Maar mensen die in zich de band weten te vinden met de geestelijke en de stoffelijke krachten die werkzaam zijn in de natuur, mensen die uit zichzelf komen tot innerlijke beleving en wier geloof dus het product is van de feiten die ze waarmaken, die zijn voor mij belangrijk.

Niet omdat hun geloof juist is, want er is geen mens op aarde die de volledige waarheid kan bevatten of omschrijven, maar omdat ze een levende waarheid hanteren die ze vanuit zichzelf voortdurend kunnen manifesteren. Niet in vage termen van liefde en goedheid zoals al zo lang hier in het westen gebeurt. De gevolgen daarvan zijn u wel bekend. Neen, gewoon een wereld waarin je nu eens geen vijanden hebt. Een wereld waarin je probeert de ander te begrijpen, maar je boven alles eerst teruggrijpt naar je

eigen innerlijke wereld, je eigen innerlijke evenwichten en de mogelijkheid om die rituelen of anderszins zodanig uit te drukken dat daardoor de hele wereld om je heen een antwoord geeft. Dat de planten bloeien, dat de elementalen spreken, dat de werkelijkheid en de toekomst kenbaar worden, niet om het effect alleen maar om duidelijk te maken hoezeer je verwant bent met alle tijd, met alle natuur.

Het is die verwantschap die zin geeft aan het heksendom. Het is deze innerlijke erkenning of beleving die naar buiten toe waar wordt welke tenslotte, denk ik, een nieuwe factor gaat vormen in de tijden die komen.

Geloof u één ding: De kerken, de geloofssoorten (daar reken ik marxisme en dergelijke systemen ook bij) hebben hun langste tijd gehad. Niet omdat ze slecht zijn, maar omdat wat ze voorstellen niet meer leefbaar is.

Wie kan de werkelijke naastenliefde nog beleven, als je kijkt naar de praktijken van het christendom? Dan kun je ze in de kerk niet meer terugvinden, hoogstens daar buiten.

Wie kan de werkelijk eerlijke samenwerking nog vinden in het marxisme dat in het eind tot een soort democratische dictatuur is uitgegroeid. Je moet iets nieuws hebben, iets anders. Een staat, die zich democratie noemt en zich eigenlijk alleen beperkt tot de dictatuur van het laagst gemiddelde van een aantal heren die ook niet beter zijn dan de rest, is niet iets waarin je vertrouwen kunt stellen. Mensen, die spelen met leven en dood van hele continenten, voelen zichzelf misschien groot en machtig, maar de jonge mens voelt aan dat dat niet juist is.

Het gaat er helemaal niet om of nu Amerika wint of Rusland. Het gaat erom dat de mensheid wint. Het gaat er niet om of blank of zwart in Zuid-Afrika de boventoon zal blijven voeren. Het gaat erom of mensen elkaar kunnen vinden en samen iets kunnen maken van een land dat groots is.

Als je die dingen bekijkt, dan is er veel voor de moderne heksen te zeggen. Want met al hun vreemde gebruiken en hun vruchtbaarheidsriten die niet door iedereen even au sérieux zullen worden genomen, hebben ze in ieder geval één vernieuwing tot stand gebracht: een terugkeer naar de wereld aan de ene kant en meer mens worden aan de andere kant zonder beperking van godsdienst, nationaliteit, rang en geslacht. Als ze dat tot stand kunnen brengen, dan zullen ze ongetwijfeld de vernieuwing en de komst van een werkelijke Aquariusperiode onder de mensen sterk bevorderen.

x De heksen, die vroeger eens zijn verbrand en vernietigd, zijn nu weer gereïncarneerd?

- Ik geloof, dat die al veel vroeger zijn geïncarneerd. Want als u kijkt, dan vindt u in elke tijd veel vrouwen, die - al gebruiken ze andere praktijken - toch als ware heksen moeten worden omschreven. Het is niet een kwestie van: ze incarneren weer. Het is eerder een kwestie van: de tijd is rijp geworden voor een terugkeer enerzijds naar de natuur, verenigd met de natuur en alles wat erbij hoort, anderzijds naar een vrijwording van het corset dat godsdienst en staatsystemen de mens hebben aangetrokken zodat hij niet meer in staat is om zelf te weten waarheen hij moet gaan. En daar moet men zich aan onttrekken.

:--:~: